

För det fjärde, under alla omständigheter, om den av tribunalen tillämpade nivån för granskning innebär en korrekt rättslig prövning (vilket inte godtas), anför klagandena att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att kommissionens motivering i kommissionens meddelande COM (2014) 355 final uppfyller kravet på att inte innehålla något uppenbart fel. Kommissionen har bland annat inte tillämpat domen i mål C-34/10, *Oliver Brüstle mot Greenpeace e.V.*, på ett korrekt sätt och inte övervägt effekterna av systemet med tre "kontrollnivåer", som inte tillhandahåller några etiska garantier (och, faktiskt, tillhandahåller incitament för medlemsstaterna att försvaga sina egna etiska garantier för att få åtkomst till forskningsmedel). Kommissionen har vidare gjort uppenbart fel genom att ange att tillgång till abort är en internationell skyldighet som följer av åtgärdsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling från 1994 och FN:s milleniumutvecklingsmål. Vidare har den gjort fel genom sitt ologiska påstående att finansiering av organisationer som främjar och praktiserar abort i utvecklingsländer skulle vara välgörande för mödravård, i stället för att öka anslagen för att höja de grovt underbemannade och bristfälliga hälso- och sjukvårdssystemen i dessa nationer.

För det femte har tribunalen kvalificerat det europeiska medborgarinitiativet på ett felaktigt sätt, nämligen som ett initiativ för att främja tre specifika lagförslag, i stället för ett initiativ för att skydda embryots värdighet. Tribunalen har således misslyckats med att på ett korrekt sätt hantera frågorna i detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet (EUT L 65, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen om det europeiska medborgarinitiativet "En av oss".

Överklagande ingett den 26 juni 2018 av Europeiska utrikestjänsten av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 april 2018 i mål T-119/17, Alba Aguilera mot utrikestjänsten

(Mål C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spac, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hilaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Övriga parter i målet: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Cayette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ta upp överklagandet till prövning och bifalla detsamma,
- följaktligen upphäva tribunalens dom av den 13 april 2018 i mål T-119/17,
- bifalla utrikestjänstens yrkanden i första instans, och
- förplikta de övriga parterna i målet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Den första överklagandegrunden avser felaktig rättstillämpning i tribunalens tolkning av artikel 1 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna. Enligt tribunalen föreskriver den bestämmelsen en skyldighet att anta allmänna genomförandebestämmelser i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, som gäller bilaga X i tjänsteföreskrifterna i dess helhet, däribland artikel 10 i denna (punkterna 30 och 31 i den överklagade domen). Lagstiftaren har emellertid uttryckligen i bilaga X angett en skyldighet att anta allmänna genomförandebestämmelser endast i artikel 3. I andra bestämmelser, såsom artikel 2 andra stycket, artikel 5.2, artikel 8 första stycket, eller artiklarna 10 och 21, har lagstiftaren däremot endast föreskrivit "villkor" eller "tillämpningsföreskrifter" som antas av tillsättningsmyndigheten.

Den andra överklagandegrunden avser en felaktig rättstillämpning i tribunalens tolkning av artikel 10 i bilaga X, i det att den skulle utgöra en bestämmelse som saknar tydlighet och exakthet till den grad att den kan bli föremål för en skönsmässig tillämpning, vilket kräver att allmänna genomförandebestämmelser antas (punkterna 28 och 29 i den överklagade domen). Klaganden gör gällande att artikel 10 i bilaga X tillhandahåller en rättslig ram som är tillräckligt detaljerad och tydligt avgränsar tillsättningsmyndighetens skönsmässiga utrymme.

Överklagande ingett den 2 juli 2018 av Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 april 2018 i mål T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel mot Europeiska kommissionen

(Mål C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (ombud: E. Vermulst, J. Cornelis, advocaten)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 23 april 2018 i mål T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd mot Europeiska kommissionen,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1429 av den 26 augusti 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, ⁽¹⁾ i den del den avser klaganden, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader i detta överklagande samt de rättegångskostnader som uppkommit vid tribunalen i mål T-675/15,

alternativt,

- återförvisa målet till tribunalen, och
- fastställa att de rättegångskostnader som uppkommit vid tribunalen samt rättegångskostnaderna i överklagandet ska anstå.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet åberopar klaganden två grunder.

För det första har det genom den överklagade domen gjorts en rättsstridig tolkning av den andra meningen i det andra stycket i artikel 2.7 a i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, ⁽²⁾ genom att vid valet av motsvarande land läsa in ett villkor i denna bestämmelse som inte framgår av dess lydelse.

För det andra strider den överklagade domen mot artikel 2.7 a i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att det slås fast att justeringar av normalvärdet i princip inte kan göras när denna bestämmelse tillämpas.

⁽¹⁾ EUT L 224, 2015, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 343, 2009, s. 51.